

EVROPSKI PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument zasedanja

A7-0056/2012

9.3.2012

POROČILO

o učinku dekoncentracije upravljanja zunanje pomoči s sedeža Komisije na njene delegacije na dostavo pomoči (2011/2192(INI))

Odbor za razvoj

Poročevalec: Filip Kaczmarek

PR_INI

VSEBINA

	Stran
PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA.....	3
MNENJE ODBORA ZA ZUNANJE ZADEVE.....	8
MNENJE ODBORA ZA PRORAČUNSKI NADZOR.....	11
IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU.....	14

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o učinku dekoncentracije upravljanja zunanje pomoči s sedeža Komisije na njene delegacije na dostavo pomoči (2011/2192(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 208 Pogodbe o delovanju Evropske unije, ki določa, da je glavni cilj politike Unije na področju razvojnega sodelovanja zmanjšanje in dolgoročno izkoreninjenje revščine ter da Unija upošteva cilje razvojnega sodelovanja pri politikah, ki jih izvaja in ki lahko vplivajo na države v razvoju,
- ob upoštevanju deklaracije tisočletja Združenih narodov iz leta 2000 s posebnim poudarkom na osmem razvojnem cilju tisočletja,
- ob upoštevanju delovnega dokumenta Komisije z naslovom „Ocena postopka dekoncentracije – končno poročilo“ (SEC(2004)0561),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Povečanje učinka razvojne politike EU: agenda za spremembe“ (COM(2011)0637),
- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 30. junija 2005 o dekoncentraciji¹,
- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 28. junija 2011 o posebnem poročilu št. 1/2011 z naslovom „Ali se je z dekoncentracijo upravljanja zunanje pomoči s sedeža Komisije na njene delegacije izboljšala dostava pomoči?“²,
- ob upoštevanju sklepov Sveta o skupnem stališču EU za četrti forum na visoki ravni o učinkovitosti pomoči (HLF-4, Busan, od 29. novembra do 1. decembra 2011),
- ob upoštevanju posebnega poročila Evropskega računskega sodišča št. 1/2011 z naslovom „Ali se je z dekoncentracijo upravljanja zunanje pomoči s sedeža Komisije na njene delegacije izboljšala dostava pomoči?“,
- ob upoštevanju odstavkov 122 in 123 evropskega soglasja za razvoj o napredku reform na področju upravljanja zunanje pomoči EU,
- ob upoštevanju kodeksa ravnanja EU o dopolnjevanju in delitvi dela v okviru razvojne politike,
- ob upoštevanju pariške deklaracije o učinkovitosti pomoči iz leta 2005, agende za ukrepanje iz Akre iz leta 2008 in partnerstva za učinkovito razvojno sodelovanje iz Busana iz leta 2011,
- ob upoštevanju medsebojnega strokovnega pregleda Evropske skupnosti v odboru za

¹ Dok. 10749/05.

² Dok. 12255/11.

razvojno pomoč pri OECD (OECD-DAC) iz leta 2007,

- ob upoštevanju poročila odbora za razvojno pomoč pri OECD iz leta 2008 z naslovom „Učinkovito upravljanje pomoči: 12 ugotovitev iz medsebojnega pregleda odbora za razvojno pomoč“,
 - ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za razvoj ter mnenj Odbora za zunanje zadeve in Odbora za proračunski nadzor (A7-0056/2012),
- A. ker se z decentraliziranim pristopom k dostavi pomoči odločanje bolj približa dejanskemu stanju in samemu kraju, kjer s praktičnega vidika pride do učinkovitejše koordinacije in usklajevanja donatorjev, pri čemer se dosledno upošteva potreba po lokalni odgovornosti;
- B. ker je končni cilj dekoncentracije in širše reforme zunanje pomoči, ki jo upravlja Komisija, pospešiti in izpopolniti postopke finančnega poslovanja ter povečati kakovost pomoči v partnerskih državah;
- C. ker je mogoče glede na poročilo Evropskega računskega sodišča na splošno sklepati, da se je z dekoncentracijo izboljšala in pospešila dostava pomoči, finančni postopki pa so se izpopolnili, vendar so še vedno možne precejšnje izboljšave;
- D. ker je treba v treh letih do roka za uresničitev razvojnih ciljev tisočletja bistveno povečati zmogljivost EU za dostavo pomoči ter zmogljivost držav prejemnic za črpanje;
- E. ker se 74 % zunanje pomoči EU iz proračuna EU in Evropskega razvojnega sklada neposredno upravlja prek 136 delegacij EU;
- F. ker se v agendi za spremembe priznava, da je treba okrepiti usklajevanje med EU, državami članicami in partnerskimi državami ter koordinirati in uskladiti razvojne dejavnosti ter povečati njihovo učinkovitost in uspešnost;
- G. ker se z nedavno reorganizacijo znotraj Komisije in ustanovitvijo Evropske službe za zunanje delovanje po začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe splošna učinkovitost in skladnost razvojne pomoči še nista povečali tako, kot bi pričakovali;
- H. ker so bile delegacije z vzpostavitvijo Evropske službe za zunanje delovanje prisiljene, da sprejmejo dodatne pristojnosti, kot so diplomacija, informacijske/komunikacijske politike ter politike na področju svobode, varnosti in pravice, poleg obstoječih izzivov na področju koordinacije, skladnosti in pomanjkanja virov;
- I. ker pomoč, ki jo upravljajo posamezne delegacije, še naprej pokriva mnogo področij, kar dodatno bremeni vire na ravni delegacij;
- J. ker lahko obremenjujoča ureditev in postopki ogrozijo uporabo državnih sistemov in skupno načrtovanje in ker bi bilo pri mednarodnem razvojnem sodelovanju primerno uporabiti večletne programe;
- K. ker je splošna in proračunska podpora po sektorjih najprimernejša oblika pomoči za

zmanjšanje stroškov transakcij za partnerske države, saj je bolj osredotočena na kakovost pomoči, naravo partnerstva in potrebe teh držav;

- L. ker bi moral biti postopek dekoncentracije povezan z mehanizmom na ravni države članice, da se zagotovijo potrebne informacije o tem, kje nameravajo agencije porabiti svoja proračunska sredstva, s čimer bo pomoč bolj usmerjena ter bo mogoče ugotavljati primere pomanjkanja sredstev in možnosti financiranja v posameznih državah članicah;
- M. ker bi morali glede na vse večjo podporo evropskih državljanov uradni razvojni pomoči kot načinu za izkoreninjenje revščine in doseg razvojnih ciljev tisočletja in glede na dejstva, ki lahko preženejo dvome o učinkovitosti pomoči, z reformo zunanje pomoči EU pokazati, kako ta izboljšuje življenje revnih;
- N. ker obiski na kraju samem v okviru medsebojnega strokovnega pregleda odbora za razvojno pomoč pri OECD pogosto kažejo, da imajo lokalni uslužbenci občutek, da niso dovolj izkoriščeni ali da niso v celoti vključeni v lokalno skupino donatorjev;
 - 1. pozdravlja splošne sklepe poročila Evropskega računskega sodišča in poziva Komisijo, naj si še naprej prizadeva povečati učinkovitost dostave pomoči;
 - 2. pozdravlja zelo izčrpno in analitično poročilo, ki ga je pripravilo Evropsko računsko sodišče, ter odlično izbiro časa za oceno rezultatov dekoncentracije;
 - 3. poziva Komisijo, naj zagotovi, da bo imel njen sedež zadostno zmogljivost in dovolj človeških virov, da bo poskrbel za ustrezno podporo delegacijam prek direktorata za kakovost dejavnosti;
 - 4. ugotavlja, da si mora Komisija glede na poročilo Računskega sodišča še naprej prizadevati, da bi izboljšala metodo ocenjevanja kakovosti in rezultate svojih posredovanj; meni, da bo to pripomoglo k večji odgovornosti za finančna posredovanja EU in zagotovilo večjo prepoznavnost njenih ukrepov;
 - 5. spodbuja Komisijo, naj dopolni merila in okrepi postopke za oceno kakovosti financiranih projektov, da bi se povečala kakovost pomoči in zmanjšalo število neuspešnih projektov; opozarja, da je vpliv odhodkov za pomoč bistvenega pomena za Parlament;
 - 6. je zaskrbljen, ker se je kadrovska struktura v delegacijah od leta 2005 do 2008 spremenila v bolj politične in trgovinsko usmerjene funkcije, ter poziva Komisijo, naj vzpostavi ustrezno kadrovske ravnovesje med upravljanjem pomoči in drugimi funkcijami;
 - 7. meni, da pogoste kadrovske menjave v delegacijah niso sprejemljive (40 % osebja Komisije so pogodbeni uslužbenci), saj to slabi institucionalni spomin in negativno vpliva na učinkovitost delovanja;
 - 8. ugotavlja, da pri uporabi pravila D+3 do leta 2009 niso bile sklenjene pogodbe za 6 % odobrenih sredstev iz proračuna za leto 2006, zaradi česar so bila ta sredstva izgubljena; poziva, naj se ta odstotek zniža, ter želi biti obveščen o ustreznih odstotkih in zneskih za leti 2010 in 2011;

9. poziva Komisijo in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj zlasti obravnavata področja, ki so bila določena med revizijo, predvsem delovno obremenitev znotraj delegacij, ustreznost števila uslužbencev v delegacijah in kadrovske ravnovesje med upravljanjem pomoči in drugimi funkcijami v delegacijah;
10. poziva Komisijo, naj pri odločanju o projektih pomoči in spremljanju njihovega napredka razmisli o spodbujanju lokalnega posvetovanja, kjer je to mogoče;
11. meni, da bi morale službe Komisije znotraj delegacij EU sodelovati pri oblikovanju in imeti vodilno vlogo pri izvajanju politike na področju razvojne pomoči, da bi bila razvojna politika EU bolj skladna in učinkovita; ponovno poziva Komisijo, naj imenuje kontaktne točke za skladnost politik za razvoj v vsaki delegaciji, da bi spremljali učinek politike EU na ravni držav partneric;
12. poudarja, da bi morali razmisliti o najemanju lokalnih strokovnjakov, zaposleni v delegacijah EU pa bi si morali prizadevati za boljše vključenost v lokalne družbe, da se premesti vrzel v znanju in omogoči dobro poznavanje lokalnega okolja, v katerem delegacije delujejo;
13. poziva Komisijo, naj predlaga in na bolj sistematičen način zagotovi pravno in finančno izobraževanje lokalnega osebja, da bi tako optimizirali upravljanje evropske pomoči in na srednji rok zagotovili dobro upravljanje na ravni lokalne uprave;
14. meni, da so naloge in pristojnosti Evropske službe za zunanje delovanje na področju razvojnega sodelovanja še vedno nejasne, ter poziva Svet in Komisijo, naj sprejmeta potrebne ukrepe za rešitev tega stanja; v zvezi s tem z zaskrbljenostjo ugotavlja, da bi lahko zaradi ločitve med političnimi in upravnimi nalogami Evropske službe za zunanje delovanje ter nalogami Komisije v zvezi z upravljanjem pomoči prišlo do nedoslednosti pri izvajanju načel pariške deklaracije;
15. poudarja, da so v skladu s sklepom o ustanovitvi Evropske službe za zunanje delovanje vsi uslužbenci, ki delajo v delegaciji, odgovorni vodji delegacije, saj je mogoče samo tako zagotoviti skladnost zunanjega delovanja EU v določeni državi, kot določa Lizbonska pogodba;
16. poziva Komisijo in Svet, naj se še naprej zavzemata za zmanjšanje števila področij posredovanja v skladu s kodeksom ravnanja EU o dopolnjevanju in delitvi dela v okviru razvojne politike ter agendo za spremembe;
17. meni, da bi morali biti zadevni finančni instrumenti EU in Evropski razvojni sklad bolj osredotočeni na revščino, njihov pristop in delovanje pa prožnejša, ter da bi bilo treba spodbujati večjo odgovornost in preglednost in boljši izkoristek sredstev z doseganjem jasnih rezultatov;
18. pričakuje, da bo Komisija sprejela vse potrebne ukrepe za odpravo pomanjkljivosti v nadzornih in kontrolnih sistemih, zlasti na ravni delegacij, kot je navedlo Sodišče; poziva Komisijo, naj najpozneje do konca leta 2012 obvesti pristojne odbore Parlamenta o ukrepih, ki jih je uvedla;

19. je seznanjen s kritiko Računskega sodišča¹ glede delovnih odnosov med sedežem Komisije in njenimi delegacijami za upravljanje zunanje pomoči; poziva k preučitvi in poenostavitvi teh procesov, da bi zmanjšali notranjo birokracijo, in zahteva, da se Parlamentu posreduje poročilo o sprejetih ukrepih;
20. spodbuja Komisijo, naj zahteva, da delegacije sistematično opravljajo obiske za tehnično in finančno spremljanje projektov ter da sistem notranjega poročanja bolj osredotočijo na rezultate, dosežene z intervencijami pomoči;
21. poziva Komisijo, naj ob dejavnem sodelovanju delegacij analizira in opredeli možnosti za izboljšanje programov pomoči v državah partnericah s sodelovanjem Evropske investicijske banke ter evropskih nacionalnih in mednarodnih institucij za financiranje razvoja;
22. poziva Komisijo, naj predstavi, kako bi dodatna dekoncentracija finančne in kadrovske odgovornosti s sedeža Komisije na delegacije ustvarila dodano vrednost z izboljšanjem dialoga in usklajevanja ter načrtovanjem pomoči EU na kraju samem;
23. meni, da Komisija ali države članice s sedanjo gospodarsko in finančno krizo ne bi smele upravičevati pristopa „narediti več z manj“, po katerem bi omejevale ali zmanjševale število zaposlenih v dvostranskih agencijah za pomoč;
24. opozarja na pomen strokovnosti osebja, ki deluje na področju razvojnega sodelovanja, tako pri Komisiji kot pri delegacijah EU in dvostranskih agencijah za pomoč;
25. meni, da bi v korist nemotenega izvrševanja proračuna EU vodje delegacij morali imeti možnost, da upravljanje operativnih nalog in upravnih odhodkov delegacije prenesejo na svoje namestnike, ter da bi bilo po potrebi treba ustrezno spremeniti finančno uredbo;
26. poziva Komisijo in države članice, naj si bolj prizadevajo za izboljšanje povezav med delegacijami EU, dvostranskimi agencijami, partnerskimi vladami ter drugimi razvojnimi skupinami, kot so možganski trusti, univerze, fundacije, nevladne organizacije ter podnacionalni organi, saj bi s tesnejšimi vezmi povečali primerjalno prednost postopka dekoncentracije in različnih akterjev v nacionalnem okviru ter hkrati preprečili nepotrebno podvajanje dela
27. zahteva, da v procesu dekoncentracije upravljanja zunanje pomoči EU s sedeža Komisije na njene delegacije Parlament ohrani pristojnosti nadzora in pregleda;
28. pozdravlja ugotovitev Računskega sodišča, da bi bilo treba vlogo Evropske službe za zunanje delovanje na področju konzularne zaščite dodatno preučiti;
29. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji in Evropski službi za zunanje delovanje.

¹ Gl. posebno poročilo Računskega sodišča št. 1/2011, slika 1.

8. 2. 2012

MNENJE ODBORA ZA ZUNANJE ZADEVE

za Odbor za razvoj

o učinku dekoncentracije upravljanja zunanje pomoči s sedeža Komisije na njene delegacije na dostavo pomoči
(2011/2192(INI))

Pripravljaivec mnenja: Kiriakos Mavronikolas (Kyriakos Mavronikolas)

POBUDE

Odbor za zunanje zadeve poziva Odbor za razvoj kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

1. pozdravlja zaključke posebnega poročila Računskega sodišča 1/2011¹, v skladu s katerimi se je z dekoncentracijo upravljanja izboljšalo zagotavljanje pomoči, postopki finančnega poslovanja pa so postali čvrstejši;
2. ugotavlja, da so glede na poročilo Računskega sodišča potrebna nadaljnja prizadevanja Komisije za izboljšanje načina ocenjevanja kakovosti in rezultatov njenih posredovanj; meni, da bo to pripomoglo k večji odgovornosti za finančna posredovanja EU in zagotovilo večjo prepoznavnost njenih ukrepov;
3. se strinja z mnenjem Računskega sodišča, da je glavna prednost proračunske podpore možnost dialoga z lokalnimi prejemniki o ciljih programov; ugotavlja, da je treba to možnost v celoti izkoristiti; poudarja, da morajo imeti delegacije sredstva in strokovno znanje za učinkovito vodenje dialoga; poziva k nadaljnjim korakom za dodatno krepitev sposobnosti delegacij za politične analize in politično poročanje;
4. meni, da bi bilo zmanjšanje števila področij posredovanja na ravni države za vsako donatorico EU pomemben prispevek k zagotavljanju večje učinkovitosti in izdatnosti pomoči za vse zainteresirane strani, ter podpira prizadevanja Komisije, da bi dobila večjo vlogo pri vodenju procesa na ravni države in dosegla skupno načrtovanje z državami članicami EU;

¹ UL C 101, 1.4.2011, str. 27.

5. obžaluje, da pred vzpostavitev Evropske službe za zunanje delovanje ni bila opravljena temeljita ocena, ki bi ugotovila, katero je pravo razmerje v delegacijah med delovnimi mesti na področju politike, trgovine in razvojne pomoči; take ocene bi morale upoštevati posebnosti držav in biti namenjene zagotavljanju skladnosti zunanjega delovanja EU;
6. meni, da pogoste kadrovske menjave v delegacijah niso sprejemljive (40 % osebja Komisije so pogodbeni uslužbenci), saj to slabi institucionalni spomin in negativno vpliva na učinkovitost delovanja;
7. poziva Komisijo in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj zlasti obravnavata področja, ki so bila določena med revizijo, predvsem delovno obremenitev znotraj delegacij, ustreznost števila uslužbencev v delegacijah in kadrovske ravnovesje med upravljanjem pomoči in drugimi funkcijami v delegacijah;
8. poudarja, da so v skladu s sklepom o ustanovitvi Evropske službe za zunanje delovanje vsi uslužbenci, ki delajo v delegaciji, odgovorni vodji delegacije, saj se v skladu z Lizbonsko pogodbo lahko le tako zagotovi skladnost zunanjega delovanja EU v določeni državi.
9. poudarja, da je treba več pozornosti nameniti sodelovanju med delegacijami Unije in veleposlaništvu njenih držav članic; poudarja, da sta usklajevanje in dopolnjevanje med tema dvema ravnema zastopanosti nepogrešljivi sestavini za učinkovito zunanje delovanje in resnično usklajeno zunanjo politiko;
10. meni, da bi v korist nemotenega izvrševanja proračuna EU vodje delegacij morali imeti možnost, da upravljanje operativnih nalog in upravnih odhodkov delegacije prenesejo na svoje namestnike, ter da bi bilo po potrebi treba ustrezno spremeniti finančno uredbo;
11. pozdravlja ugotovitev Računskega sodišča, da bi bilo treba vlogo Evropske službe za zunanje delovanje na področju konzularne zaščite dodatno preučiti.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	6.2.2012
Izid končnega glasovanja	+: 45 -: 4 0: 0
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Bastiaan Belder, Frieda Brepoels, Elmar Brok, Jerzy Buzek, Arnaud Danjean, Michael Gahler, Marieta Gianaku (Marietta Giannakou), Anna Ibrisagic, Liisa Jaakonsaari, Ioanis Kasulidis (Ioannis Kasoulides), Tunne Kelam, Nicole Kiil-Nielsen, Evgeni Kirilov, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Eduard Kukan, Vytautas Landsbergis, Krzysztof Lisek, Ulrike Lunacek, Barry Madlener, Mario Mauro, Kiriakos Mavronikolas (Kyriakos Mavronikolas), Francisco José Millán Mon, Alexander Mirsky, María Muñoz De Urquiza, Ria Oomen-Ruijten, Pier Antonio Panzeri, Ioan Mircea Pașcu, Alojz Peterle, Cristian Dan Preda, Libor Rouček, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Nikolaos Salavrakos, Jacek Saryusz-Wolski, Marek Siwiec, Charles Tannock, Sir Graham Watson, Boris Zala
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Elena Băsescu, Véronique De Keyser, Tanja Fajon, Elisabeth Jeggle, Doris Pack, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Marietje Schaake, Indrek Tarand, Traian Ungureanu, Ivo Vajgl
Namestniki (člen 187(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Marije Cornelissen, Rui Tavares

9.2.2012

MNENJE ODBORA ZA PRORAČUNSKI NADZOR

za Odbor za razvoj

o učinku dekoncentracije upravljanja zunanje pomoči s sedeža Komisije na njene delegacije na dostavo pomoči
(2011/2192(INI))

Pripravljaivec mnenja: Ivajlo Kalfin (Ivailo Kalfin)

POBUDE

Odbor za proračunski nadzor poziva Odbor za razvoj kot pristojni odbor, naj v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

1. pozdravlja zelo izčrpno in analitično poročilo, ki ga je pripravilo Evropsko računsko sodišče, ter odlično izbiro časa za oceno rezultatov dekoncentracije;
2. je seznanjen z ugotovitvami Računskega sodišča, da se je z dekoncentracijo pospešilo izvajanje pomoči ter izboljšala kakovost in finančno poslovanje pomoči; vendar poudarja, da ima sistem Komisije za ocenjevanje še vedno pomanjkljivosti; poziva Komisijo, naj si bolj prizadeva za njihovo odpravo, in predlaga, naj Računsko sodišče še naprej vsako leto spremlja določeno število delegacij, da bi ugotovilo, ali se to izboljševanje nadaljuje;
3. spodbuja Komisijo, naj dopolni merila in okrepi postopke za oceno kakovosti financiranih projektov, da bi se povečala kakovost pomoči in še zmanjšalo število neuspešnih projektov; opozarja, da je vpliv izdatkov za pomoč bistvenega pomena za Parlament;
4. ugotavlja, da pri uporabi pravila D+3 do leta 2009 niso bile sklenjene pogodbe za 6 % odobrenih sredstev iz proračuna za leto 2006, zaradi česar so bila ta sredstva izgubljena; poziva, naj se ta odstotek zniža, ter želi biti obveščen o ustreznih odstotkih in zneskih za leti 2010 in 2011;
5. poziva Komisijo, naj pri odločanju o projektih pomoči in spremljanju njihovega napredka razmisli o spodbujanju lokalnega posvetovanja, kjer je to mogoče;
6. pričakuje, da bo Komisija sprejela vse potrebne ukrepe za odpravo pomanjkljivosti v

nadzornih in kontrolnih sistemih, zlasti na ravni delegacij, kot je navedlo Sodišče; poziva Komisijo, naj najkasneje do konca leta 2012 obvesti pristojne odbore Parlamenta o ukrepih, ki jih je uvedla;

7. je zaskrbljen zaradi nenehnih težav z osebjem, vključenim v politike pomoči; meni, da je treba nemudoma obravnavati pogoste kadrovske menjave v GD za razvoj in sodelovanje – EuropeAid in pomanjkanje ustrezno usposobljenega osebja v delegacijah; pozdravlja sporazum med Komisijo in Evropsko službo za zunanje delovanje z dne 20. decembra 2011¹ o sodelovanju v delegacijah, da bi zagotovili ustrezno upravljanje pomoči; od Evropske službe za zunanje delovanje pričakuje, da bo Parlament obveščala o poteku zadevnih ukrepov in njihovih rezultatih; poziva Komisijo, naj preuči uvedbo posebne pogodbe za lokalno osebje, da bi jim ponudila boljše pogoje, dosegla večjo stalnost osebja, bolje izkoristila pridobljene izkušnje ter ponudila boljše in ustrežnejše usposabljanje, kar bi lahko pomagalo pri odpravi številnih pomanjkljivosti, ki jih je ugotovilo Računsko sodišče;
8. je seznanjen s kritiko Računskega sodišča² glede organizacije dela med sedežem Komisije in njenimi delegacijami za upravljanje zunanje pomoči; poziva k preiskavi teh procesov in k poenostavitvi, da bi zmanjšali notranjo birokracijo, o čemer se naj se pripravi poročilo Parlamentu;
9. spodbuja Komisijo, naj zahteva, da delegacije sistematično opravljajo obiske za tehnično in finančno spremljanje projektov ter da sistem notranjega poročanja bolj osredotočijo na rezultate, dosežene z intervencijami pomoči;
10. poziva Komisijo, naj ob dejavnem sodelovanju delegacij analizira in opredeli možnosti za izboljšanje programov pomoči v državah partnericah s sodelovanjem Evropske investicijske banke ter evropskih nacionalnih in mednarodnih institucij za financiranje razvoja.

¹ Ares(2011)1392088.

² Glej posebno poročilo Računskega sodišče št. 1/2011, slika 1.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	9.2.2012
Izid končnega glasovanja	+: 20 -: 2 0: 0
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Marta Andreasen, Jean-Pierre Audy, Inés Ayala Sender, Andrea Češková, Jens Geier, Ingeborg Gräßle, Ville Itälä, Iliana Ivanova, Jan Mulder, Eva Ortiz Vilella, Crescenzo Rivellini, Bart Staes, Georgios Stavrakakis, Michael Theurer
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Amelia Andersdotter, Zuzana Brzobohatá, Lucas Hartong, Edit Herczog, Ivajlo Kalfin (Ivailo Kalfin), Olle Schmidt, Derek Vaughan
Namestniki (člen 187(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Salvador Garriga Polledo

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	29.2.2012
Izid končnega glasovanja	+: 25 -: 1 0: 1
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Ricardo Cortés Lastra, Nirj Deva, Leonidas Donskis, Filip Kaczmarek, Franziska Keller, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Bill Newton Dunn, Maurice Ponga, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Eleni Teoharus (Eleni Theocharous), Patrice Tirolien, Ivo Vajgl, Daniël van der Stoep, Anna Záborská, Iva Zanicchi, Gabriele Zimmer
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Enrique Guerrero Salom, Isabella Lövin, Cristian Dan Preda, Bart Staes, Patrizia Toia
Namestniki (člen 187(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Joseph Cuschieri, Zita Gurmai, Claudiu Ciprian Tănăsescu